

Dosarul nr. 2ra-922/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud: D. Băbălău)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, A. Boston, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de avocatul Modval Ion în numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gunn Oleg împotriva Societății pe Acțiuni „Introsco” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de SA „Introsco”, s-a casat integral hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și s-a emis o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii

c o n s t a t ă :

La 22 februarie 2019 Gunn Oleg reprezentat de avocatul de Modval Ion în baza mandatului seria MA nr. 1297665 din 21 februarie 2019, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Introsco” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a indicat că în baza contractului individual de muncă nr. XXXXX din 10 septembrie 2018, Gunn Oleg a fost angajat la SA „Introsco”, în calitate de legător filoane, cabluri și conductori.

Contractul individual de muncă a fost încheiat pe un termen nedeterminat, pe o perioadă de probă de 30 de zile.

A susținut că la momentul angajării, Gunn Oleg a comunicat angajatorului că este student în anul II la Centrul de Excelență în Construcții din mun. Chișinău, secția studii frecvență redusă, la specialitatea „Sisteme de alimentare cu căldură și gaze, ventilare”.

Totodată, a informat că în perioada sesiunilor și efectuarea stagiului de practică profesională, urmează să i se acorde un concediu suplimentar pentru a avea posibilitatea de a continua studiile.

Angajatorul nu a înaintat careva obiecții sau pretenții în acest sens.

A reținut avocatul Modval Ion că la 15 octombrie 2018 a început programul de studii, care a durat până la 26 octombrie 2018, iar începând cu 29 octombrie 2018 – până la 23 noiembrie 2018, urma să fie efectuată practica de instruire profesională.

La 29 octombrie 2018, Gunn Oleg s-a adresat SA „Introsco” cu cerere, solicitând prelungirea concediului neplătit pentru studii pentru perioada 29 octombrie 2018 – 23 noiembrie 2018, pentru a efectua practica de instruire profesională, anexând la aceasta actele care confirmă faptul dat (contractele de organizare și petrecere a practicii), la care nu a primit nici un refuz.

La 19 noiembrie 2018 Gunn Oleg a recepționat, prin intermediul oficiului poștal, răspunsul SA „Introsco” din 07 noiembrie 2018, din care a aflat că cererea privind prelungirea concediului neplătit în perioada 29 octombrie - 23 noiembrie 2018, nu a fost acceptată, și că urmează să se prezinte la locul de muncă, în caz contrar va fi concediat.

Prezentându-se la serviciu, Gunn Oleg a solicitat angajatorului să i se permită să finalizeze stagiul de practică până la 23 noiembrie 2018, după cum au convenit.

La 19 decembrie 2018 Gunn Oleg a recepționat, prin intermediul oficiului poștal, ordinul nr. 2665 din 26 noiembrie 2018, din care a aflat că a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii pentru absența nemotivată de la serviciu în perioada 05 noiembrie 2018 – 06 noiembrie 2018.

A indicat avocatul Modval Ion că Gunn Oleg nu este de acord cu ordinul angajatorului nr. 2665 din 26 noiembrie 2018 „Cu privire la concedierea disciplinară a salariatului”, considerându-l ca fiind emis ilegal și neîntemeiat, din următoarele considerente.

La momentul adresării cu cererea din 29 octombrie 2018 privind prelungirea concediului neplătit pentru perioada 29 octombrie – 23 noiembrie 2018, din motivul efectuării stagiului de practică, care este parte componentă a programului de studii, nu a primit nici un refuz din partea angajatorului.

La 05 noiembrie 2018, ziua în care precum că Gunn Oleg nu s-a prezentat la serviciu, acesta s-a aflat la sediul angajatorului, prezentând certificatul de încadrare în grad de dizabilitate, pentru a beneficia de înlesnirile prevăzute de legislația în vigoare.

La acel moment angajatorul nu l-a anunțat pe reclamant despre faptul că cererea privind prelungirea concediului suplimentar nu a fost acceptată și că trebuie să se prezinte la serviciu.

La 06 noiembrie 2018, Gunn Oleg a recepționat notificarea nr. 200, prin care a fost informat despre necesitatea prezentării unui set de acte care confirmă sau infirmă incompatibilitatea muncii prestate, cât și i-a fost înmănată o cerere-tip pentru a beneficia de înlesniri, convenind să le prezinte după finisarea stagiului de practică, adică la 26 noiembrie 2018.

La 19 noiembrie 2018, Gunn Oleg a recepționat prin intermediul oficiului poștal, notificarea angajatorului din 07 noiembrie 2018, expediată în adresa reclamantului abia la 16 noiembrie 2018, prin care a fost anunțat că cererea din 29 octombrie 2018 privind

prelungirea concediului neplătit nu a fost acceptată și i s-a solicitat să se prezinte la locul de muncă, în caz contrar va fi concediat.

După recepționarea cererii, Gunn Oleg a contactat angajatorul și au convenit că se va prezenta, cu actele necesare, la 26 noiembrie 2018.

La 26 noiembrie 2018 Gunn Oleg s-a prezentat la Centrul de Sănătate Șoldănești pentru a urma un tratament medical.

Astfel, în perioada de la 26 noiembrie 2018 – până la 21 decembrie 2018, Gunn Oleg s-a aflat în concediul medical.

Despre aflarea în concediul medical, începând cu data de 26 noiembrie 2018, a fost informat telefonic angajatorul.

Prin ordinul nr. 2665 din 26 noiembrie 2018, expediat în adresa lui Gunn Oleg la 03 decembrie 2018, reclamantul a fost anunțat că a fost eliberat din serviciu în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, din motiv că a lipsit nemotivat de la locul de muncă în zilele de 05 noiembrie 2018 - 06 noiembrie 2018.

A notat avocatul Modval Ion că nu este clar din care cauză angajatorul a indicat în ordinul de concediere că Gunn Oleg a fost concediat pentru lipsa nemotivată de la serviciu în perioada 05 noiembrie 2018 - 06 noiembrie 2018, dacă notificarea privind refuzul de ai prelungi concediul suplimentar a fost întocmită cu data de 07 noiembrie 2018 și expediată în adresa reclamantului la 16 noiembrie 2018.

Mai mult ca atât, la 26 noiembrie 2018, ziua când a fost emis ordinul de concediere, Gunn Oleg s-a aflat în concediul medical, fapt ce se confirmă prin certificatul de concediu medical XXXXX eliberat de IMSP CMS Șoldănești.

Consideră reprezentantul reclamantului că angajatorul a încălcat prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, care cert și imperativ stipulează că, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical.

Prin urmare, SA „Introsco” ilegal l-a concediat pe Gunn Oleg în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii.

În contextul expus, a solicitat Gunn Oleg reprezentat de avocatul Modval Ion admiterea acțiunii, anularea ordinului de concediere nr. 2665 din 26 noiembrie 2018; restabilirea în funcția de legător filoane, cabluri și conductori în cadrul SA „Introsco”; încasarea din contul SA „Introsco” în beneficiul său a despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data eliberării din funcție 26 noiembrie 2018 – până la momentul repunerii în funcție, precum și a sumei de 20.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, acțiunea depusă de Gunn Oleg a fost admisă. S-a anulat ordinul nr. 2665 din 26 noiembrie 2018, prin care Gunn Oleg a fost concediat din funcția legător filoane, cabluri și conductori în cadrul SA „Introsco” în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii. S-a restabilit Gunn Oleg în funcția de legător filoane, cabluri și conductori în cadrul SA „Introsco”. S-a încasat din contul SA „Introsco” în beneficiul lui Gunn Oleg despăgubirea pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, începând cu data eliberării din funcție 26 noiembrie 2018 – până la data repunerii a reclamantului în funcție - 02 iulie 2019. S-a încasat din contul SA „Introsco” în beneficiul lui Gunn Oleg prejudiciul moral pentru concedierea ilegală în

mărimea unui salariu mediu pentru absența forțată de la lucru. În rest, acțiunea în partea compensării prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță a motivat soluția prin faptul că Gunn Oleg a fost concediat în perioada aflării în concediul medical și anume 26 noiembrie 2018 – 21 decembrie 2018, fapt ce se confirmă prin certificatul de concediu medical XXXXX eliberat de IMSP CS Șoldănești (f.d. 22).

La 04 iulie 2019 SA „Introsco” a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea din 05 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cauza a fost remisă la Judecătoria Chișinău, sediul Central, pentru emiterea unei hotărâri suplimentare.

Prin hotărârea suplimentară din 08 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, s-a încasat din contul SA „Introsco” în bugetul de stat suma de 400 de lei taxa de stat.

Prin încheierea din 08 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost corectată eroarea materială strecurată în partea introductivă și dispozitivă a hotărârii din 02 iulie 2019 referitor la sediul Judecătoriei Chișinău și anume în loc de cea greșită „Centru” cu cea corectă „Central”.

La 11 decembrie 2019 SA „Introsco” a depus cererea de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acesteia, casarea parțială a hotărârii din 02 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu întoarcerea executării privind restabilirea în funcție și plata prejudiciului moral pentru concedierea ilegală în mărimea unui salariu mediu în sumă de 4.000 de lei pentru absența forțată de la lucru și încasarea din contul lui Gunn Oleg în beneficiul său a sumei de 300 de lei taxa de stat la depunerea cererii de apel.

Prin decizia din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SA „Introsco”. S-a casat integral hotărârea din 02 iulie 2019 și hotărârea suplimentară din 08 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central. S-a admis parțial acțiunea depusă de Gunn Oleg și s-a modificat ordinul nr. 2665 din 26 noiembrie 2018 emis de SA „Introsco” cu privire la concedierea disciplinară a salariatului Gunn Oleg în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, referitor la data concedierii salariatului, cu concedierea lui Gunn Oleg din data de 26 decembrie 2018. În rest, acțiunea depusă de Gunn Oleg, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a motivat soluția prin faptul că angajatorul SA „Introsco” în conformitate cu Regulamentul cu privire la acordarea unor garanții și compensații salariaților care îmbină munca cu studiile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 435 din 23 aprilie 2007, era în drept să refuze salariatului Gunn Oleg prelungirea concediului neplătit pentru petrecerea practicii de studii, deoarece acesta repetat a plecat la studii de același nivel.

A menționat că nici contractul individual de muncă nu acordă careva garanții sau înlesniri speciale salariatului Gunn Oleg în cazul plecării la studii și combinarea acestora cu munca.

Cu toate că, Gunn Oleg pretinde că refuzul angajatorului privind prelungirea concediului neplătit pentru studii este ilegal, totuși nu l-a contestat în ordinea prevăzută de lege, care este în vigoare și în continuare produce efecte juridice.

Mai mult ca atât, angajatorul a respectat modul de concediere a lui Gunn Oleg prevăzută de legislația muncii.

A concluzionat instanța de apel că în zilele de 05 noiembrie 2018 - 06 noiembrie 2018 Gunn Oleg a absentat nemotivat de la locul de muncă, din care considerent angajatorul era în drept să-l concedieze pentru abaterea disciplinară comisă.

Totodată, instanța de apel a notat că în perioada 26 noiembrie 2018 – 21 decembrie 2018, Gunn Oleg s-a aflat în concediul medical, fapt ce se confirmă prin certificatul de concediu medical XXXXX eliberat de IMSP CMS Șoldănești, urmând să revină la locul de muncă, abia la 22 decembrie 2018.

Având în vedere că angajatorul a respectat modul de concediere prevăzută de legislația muncii, însă conform art. 86 alin. (2) din Codul muncii, nu se permite concedierea salariatului aflat în concediu de boală, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în situație și de a modifica data concedierii lui Gunn Oleg din „26 noiembrie 2018” în „26 decembrie 2018”.

La fel, instanța de apel a considerat necesar de a casa și hotărârea suplimentară pronunțată de prima instanță, deoarece este subsecventă hotărârii de bază.

La 06 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg a declarat recurs împotriva instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 02 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A indicat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că Gunn Oleg a depus cerere de prelungire a concediului neplătit la 29 octombrie 2018, pe când refuzul scris al angajatorului a fost întocmit cu data de 07 noiembrie 2019 și expediat în adresa recurentului la 16 noiembrie 2018.

Or, refuzul de prelungire a concediului neplătit urma să fie adus la cunoștința lui Gunn Oleg imediat, dar nu în termenul indicat supra.

Instanța de apel a motivat soluția doar prin faptul că angajatorul era în drept să-l elibereze din serviciu pe Gunn Oleg, deoarece contractul individual de muncă nu prevede anumite garanții și înlesniri, fără însă să dea o apreciere corespunzătoare circumstanțelor care au dus la concedierea acestuia.

Instanța de apel a ignorat faptul că la 05 noiembrie 2018, Gunn Oleg a fost la sediul angajatorului, prezentând certificatul de încadrare în gradul de dizabilitate pentru a beneficia de înlesniri în acest sens, fapt confirmat prin mențiunea aplicată de SA „Introsco” pe certificatul dat (f.d. 17), fără însă de ai comunica recurentului că cererea privind prelungirea concediului neplătit i-a fost respinsă și că urmează să se prezinte la serviciu.

Mai mult ca atât, Gunn Oleg s-a prezentat la serviciu la 06 noiembrie 2018, când i s-a înmânat notificarea nr. 200, prin care a fost informat despre necesitatea prezentării unui set de acte care confirmă sau infirmă incompatibilitatea muncii prestate, precum și la 07

noiembrie 2018, când a prezentat angajatorului anexa la certificatul de încadrare în grad de dizabilitate.

Astfel, în perioada 05 noiembrie 2018 – 07 noiembrie 2018, Gunn Oleg s-a prezentat la locul de muncă, însă din motive necunoscute, angajatorul nu i-a comunicat ultimului despre refuzul de prelungire a concediului neplătit și despre necesitatea prezentării lui la locul de muncă.

Deși instanța de apel a constatat că concedierea a avut loc în perioada aflării lui Gunn Oleg în concediul medical, totuși din oficiu, abuziv, cu încălcarea prevederilor legale, a efectuat modificări în ordinul de concediere referitor la data concedierii acestuia în loc de „26 noiembrie 2018” a indicat „26 decembrie 2016”, depășindu-și astfel competențele sale prevăzute de lege.

La 18 mai 2020, prin intermediul oficiului poștal, Gunn Oleg a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 02 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Central, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului Gunn Oleg a indicat că instanța de apel a ignorat faptul că ordinul de concediere a fost emis cu încălcarea art. 86 alin. (2) din Codul muncii, care cert și imperativ stipulează că, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, or, în perioada 26 noiembrie 2018 – 21 decembrie 2018, el s-a aflat în concediul medical.

Totodată, la 05 noiembrie 2018, angajatorul, primind certificatul de încadrare în dizabilitate, era obligat să completeze „Fișa de solicitare a examenului medical” și „Fișa de identificare a factorilor profesionali de risc” conform anexelor nr. 2 și nr. 3 la Regulamentul Sanitar, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1025 din 07 septembrie 2016, și mai apoi să fie transmise Instituției Medico-Sanitare Publice pentru efectuarea examenului medical periodic în privința sa.

La fel, angajatorul trebuia să stabilească un termen rezonabil pentru ca să efectueze examenul medical periodic și să prezinte „Fișa de aptitudine în muncă” conform anexei nr. 6 la Regulamentul Sanitar; să-l informeze despre dreptul de a refuza munca în timp de noapte; la prezentarea „Fișei de aptitudine în muncă” să semneze cu el un Acord suplimentar privind introducerea modificărilor în contractul individual de muncă, referitoare la regimul de muncă și de odihnă, inclusiv durata zilei și a săptămânii de muncă, și apoi să emită un ordin cu privire la modificarea contractului individual de muncă, după care să-l admită în aria de producție.

Consideră recurentul că la data de 05 noiembrie 2018 și la 06 noiembrie 2018, angajatorul a încălcat prevederile legislației muncii privind supravegherea sănătății persoanelor expuse acțiunii factorilor profesionali de risc.

De asemenea, instanța de apel a neglijat faptul că potrivit clauzelor contractului individual de muncă din 10 septembrie 2018, el era obligat să muncească 40 de ore pe săptămână, inclusiv și în regim de noapte, în lipsa consimțământul său.

Or, conform art. 12 din Codul muncii, clauzele din contractele individuale de muncă, din contractele colective de muncă și din convențiile colective sau din actele juridice emise

de autoritățile administrației publice menționate la art. 4 lit. d) și e), care înrăutățesc situația salariaților în comparație cu legislație muncii, sunt nule și nu produc efecte juridice.

Prin urmare, angajatorul nu era în drept să-l oblige să se prezinte la 05 noiembrie 2018 și la 06 noiembrie 2018 la locul de muncă în aria de producție, fără consimțământul său, cunoscând bine că el este încadrat într-un grad de dizabilitate XXXXX.

Or, conform art. 44 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova în coroborare cu art. 7 din Codul muncii, munca forțată este interzisă.

Prin muncă forțată (obligatorie) se înțelege orice muncă sau serviciu impus unei persoane sub amenințare sau fără consimțământul acesteia.

Instanța de apel nu s-a expus în privința certificatului eliberat de Oficiul Poștal Șoldănești din 27 februarie 2019, din care rezultă că scrisorile recomandate DS2035062150 AS și DS2035062151 AS din 19 noiembrie 2018, au fost recepționate de către el abia la 25 noiembrie 2018 (f.d. 44)

Pe lângă acestea, instanța de apel și-a depășit competența, modificând din oficiu, ordinul de concediere nr. 2665 din 26 noiembrie 2018 emis de SA „IntroscoP”, referitor la data concedierii sale, din „26 noiembrie 2018” în „26 decembrie 2018”, cerință pe care nu a înaintat-o.

Or, instanța de apel trebuia să verifice, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 13 februarie 2020.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa lui Gunn Oleg și avocatul Modval Ion prin intermediul poștei electronice la 26 martie 2020 (f.d. 160), însă nu se atestă date când au fost recepționate.

Astfel, recursurile declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg la 06 mai 2020 și respectiv la 18 mai 2020, sunt în termen.

La 28 mai 2020 în adresa SA „IntroscoP” au fost expediate copiile recursurilor declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 180).

La 29 iunie 2020 SA „IntroscoP” a depus referință, solicitând să fie considerate inadmisibile recursurile declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg, cu menținerea deciziei 13 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea sunt inadmisibile din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursurile declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de avocatul Modval Ion din numele lui Gunn Oleg și de către Gunn Oleg, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic